

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 5Sžk/39/2020
Identifikačné číslo spisu: 1016202543
Dátum vydania rozhodnutia: 28. februára 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Marián Trenčan
Funkcia: predseda senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:1016202543.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Mariána Trenčana a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a prof. JUDr. Juraja Vačoka, PhD., v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobcu): H. G. E., narodený XX. H. XXXX, bytom F. XXX, XXX XX H., zastúpeného: JUDr. Pavol Kontra, advokát so sídlom Čučmianska dlhá 21, 048 01 Rožňava, proti žalovanému: Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, so sídlom Chlumeckého 2, 820 12 Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. P-8496/2016 z 9. septembra 2016, konajúc o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/97/2020-96 z 24. augusta 2020, ECLI:SK:KSBA:2020:1016202543.2, takto

rozhodol:

I. Kasačná sťažnosť sa zamietá.

II. Účastníkom konania sa nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I. Konanie pred správnym súdom

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) uznesením č. k. 1S/97/2020-96 z 24.08.2020, ECLI:SK:KSBA:2020:1016202543.2 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) odmietol podľa § 98 ods. 1 písm. b) Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) správnu žalobu sťažovateľa z 18.11.2016 s poukazom na to, že o tej istej veci toho istého žalobcu už prebieha pred správnym súdom skôr začaté konanie pod sp. zn. 6S 266/2016.

2. Krajský súd dôvodil, že žalobou zo dňa 18.11.2016, doručenou krajskému súdu dňa 24.11.2016, sa sťažovateľ domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. P-8496/2016 z 09.09.2016 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“), ktorým mu predsedníčka Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky odňala oprávnenie na spôsobilosť rozhodovať o návrhu na vklad údajov o právach k nehnuteľnostiam do katastra nehnuteľností podľa zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „katastrálny zákon“).

3. Podľa obsahu a povahy podania posúdil správny súd podanie žalobcu ako všeobecnú správnu žalobcu podľa ustanovenia § 177 SSP, v zmysle ktorého sa žalobca správnu žalobou môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy. Správny súd lustráciou zistil, že na tom istom súde bola podaná rovnaká žaloba s totožnými účastníkmi konania, ako aj s rovnakým predmetom konania (preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného), ktorá je vedená pod sp. zn. 6S/266/2016.

4. Kasačný súd poznamenáva, že vydaniu napadnutého uznesenia predchádzalo odmietnutie správnej žaloby ako neprípustnej (podľa § 7 písm. g/ SSP) uznesením správneho súdu č. k. 7Sa/65/2016-20 z 13.04.2017, ECLI:SK:KSBA:2017:1016202543.2. Toto uznesenie však bolo kvôli nesprávnemu právnenému posúdeniu veci zrušené uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžk/15/2017 z 30.05.2019, ECLI:SK:NSSR:2019:1016202543.1, a vec bola krajskému súdu vrátená na ďalšie konanie, v ktorom bola vec zapísaná do registra „S“ trojčlennému senátu (na návrh samosudkyne, ktorá vydala toto zrušené rozhodnutie). Následne na to bolo vydané napadnuté uznesenie.

II. Kasačná sťažnosť, následné vyjadrenia účastníkov konania

5. Sťažovateľ prostredníctvom advokáta podal včas kasačnú sťažnosť, ktorou navrhol zrušenie napadnutého uznesenia a vyslovenie záveru, že v prípade odobratia oprávnenia rozhodovať o návrhu na vklad ide o zásah do jeho základných práv a slobôd; žiadal tiež zastavenie konania o odobratí oprávnenia uskutočňovaného predsedníčkou žalovaného, a upovedomenie jednotlivých ním vymenovaných útvarov žalovaného o tomto zastavení konania. Takmer totožnú kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ aj sám (nekonajúc prostredníctvom advokáta); obe podania posudzoval kasačný súd spolu ako jednu kasačnú sťažnosť.

6. V rozsiahlej a neprehľadne napísanej kasačnej sťažnosti namietal sťažovateľ proti:

- zmene právnej kvalifikácie jeho žaloby, ktorú podľa označenia aj obsahu považoval za žalobu proti inému zásahu orgánu verejnej správy;
- obsadeniu krajského súdu a odňatiu veci zákonnej sudkyňi;
- nedostatočnému odôvodneniu napadnutého uznesenia;
- odklonu od ustálenej rozhodovacej činnosti kasačného súdu a nerešpektovaniu vyššie uvedeného zrušujúceho uznesenia kasačného súdu v súdnej veci;
- odmietnutiu spravodlivosti, porušeniu práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý proces;
- konaniu správneho súdu so žalovaným, pričom zdôrazňoval, že on za žalovanú označil (iba) predsedníčku Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky; pritom sa dovoľával dispozičnej zásady;
- nevykonaniu označených dôkazov, nesprávnemu a neúplnému zisteniu skutkového stavu.

7. Tieto sťažnostné body sťažovateľ ťažkopádne opakoval a zložito rozvíjal, okrem toho vinil konajúcich sudcov krajského súdu zo spáchania trestných činov pri rozhodovaní (najmä tvrdil, že stranili žalovanému a jeho poškodili) a snažil sa iniciovať podanie trestného oznámenia proti nim. Uvádzal aj množstvo ďalších námietok, ktoré sa však netýkali odmietajúceho výroku a odôvodnenia napadnutého uznesenia, ale skôr opakovali a rozvíjali argumentáciu proti rozhodnutiu žalovaného, dovoľával sa jeho preskúmania súdom, a uvádzal nové skutočnosti nad rámec správnej žaloby.

8. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril v tom zmysle, že nie sú splnené zákonné podmienky na preskúmanie rozhodnutia žalovaného podľa § 7 písm. g/ SSP a navrhol zamietnutie kasačnej sťažnosti. Žalovaný argumentoval proti skutkovým námietkam sťažovateľa, ďalej tvrdil, že žalovaným bol Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky v postavení orgánu verejnej správy, a jeho predsedníčka konala pri vydaní rozhodnutia žalovaného ako jeho štatutárny orgán na základe funkčnej príslušnosti podľa zákona.

9. Sťažovateľ doručil krajskému súdu repliku (opäť dvojmo, sám i prostredníctvom advokáta), v ktorej čiastočne opakoval svoju predchádzajúcu argumentáciu, opäť namietal proti tomu, aby robil procesné úkony žalovaný (nazývajúc ho „domnelý kasačný odporca“), pričom trval na tom, že žalovanou je predsedníčka žalovaného. Vnášal novú skutkovú argumentáciu týkajúcu sa okrem iného jeho služobného pomeru, vinil žalovaného a osoby konajúce za žalovaného zo zneužívania práva, dovoľával sa tiež základných princípov konania podľa Civilného sporového poriadku i Správneho súdneho poriadku.

III. Právne závery kasačného súdu

10. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, na ktorý prešiel výkon súdnictva aj vo veciach kasačných sťažností, v ktorých bol do 31.07.2021 príslušný Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v spojení s § 11 písm. h/ SSP), ako súd kasačný (ďalej len „kasačný súd“) preskúmal napadnuté uznesenie v medziach sťažnostných bodov, ktorými bol viazaný (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2, § 453 ods. 2 SSP), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 SSP) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), vo veci v zmysle § 455 SSP nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a preto ju zamietol podľa § 461 SSP.

11. Kasačný súd stál pred úlohou posúdiť kasačnú sťažnosť žalobcu, ktorého podanie bolo správnym súdom z dôvodu litispendencie (§ 98 ods. 1 písm. b/ SSP) odmietnuté napadnutým uznesením ako správna žaloba, ktorá bola podaná v rovnakej veci ako skoršia žaloba toho istého žalobcu vedená na správnom súde pod sp. zn. 6S/266/2016.

12. Sťažovateľova kasačná sťažnosť aj replika obsahovali prekvapivé množstvo textu, aspoň čiastočne relevantnými pre možné spochybnenie zákonnosti napadnutého uznesenia však boli v podstate len námietky proti posúdeniu obsahu jeho žaloby, obsadeniu súdu, určeniu žalovaného orgánu verejnej správy a jeho zapojeniu do súdneho konania, a námietky voči porušeniu práva na spravodlivý proces, najmä pokiaľ ide o odôvodnenie rozhodnutia a nevykonanie dôkazov.

13. Meritórne námietky proti samotnému rozhodnutiu žalovaného ako i novoty z kasačnej sťažnosti nemohol kasačný súd zohľadňovať, pretože spochybneným bolo práve odmietnutie správnej žaloby. Krajský súd totiž v tomto konaní ani nezačal s vyhodnocovaním žalobných bodov (teda s prieskumom rozhodnutia žalovaného).

14. Sťažovateľ tvrdil, že jeho podanie bolo žalobou proti inému zásahu orgánu verejnej správy a nesúhlasil s tým, že krajský súd ho považoval podľa jeho obsahu za všeobecnú správnu žalobu, ktorej predmetom malo byť preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného. Krajský súd však podľa kasačného súdu posúdil sporné podanie správne.

15. Sťažovateľ v žalobe uviedol: „Podávam proti inému zásahu orgánu verejnej správy, ktorým je rozhodnutie Predsedníčky Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky vydané pod číslom spisu P - 8496/2016 v Bratislave dňa 9. septembra 2016 [...]. Podaním žaloby inému zásahu orgánu verejnej správy uplatňujem a domáham sa ochrany pred iným zásahom orgánu verejnej správy, ktorého následky trvajú a určenia nezákonnosti už skončeného iného zásahu orgánu verejnej správy, počas trvania ktorého nebolo možné podať žalobu, podaním ktorej si uplatňujem a domáham sa ochrany pred iným zásahom orgánu verejnej správy, ktorého následky trvajú a rozhodnutie správneho súdu je dôležité na náhradu škody a na ochranu iných práv žalobcu.“ Následne uvádzal argumenty spochybňujúce postup komisie a predsedníčky žalovaného pred vydaním rozhodnutia, poukazoval na následok, ktorý podľa neho spočíval vo vzniku protiprávneho stavu a ktorý spôsoboval nemožnosť jeho rozhodovania v katastrálnom správnom konaní o návrhu na vklad.

16. V petite žaloby potom uviedol: „Na základe uvedených skutočností navrhujem, aby Krajský súd Bratislava vydal rozhodnutie, ktorým napadnuté rozhodnutie Predsedníčky Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky ako neústavné a nezákonné zrušuje a žalobcovi priznáva náhradu trov konania.

Navrhujem tiež, aby Krajský súd Bratislava po vyjadrení žalovaného vydal uznesenie, ktorým priznáva odkladný účinok z dôvodu, že napadnutým rozhodnutím Predsedníčky ÚGKaK SR hrozí závažná ujma, ktorou je znemožnenie výkonu povolania žalobcu v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky a nie je v rozpore s verejným záujmom, ktorým je povinnosť orgánov verejnej správy konať v medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon a podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia a nemožnosť správneho orgánu postihovať podriadeného za právny názor prejavý v rozhodnutiach, ktoré boli predmetom kontroly, pričom ako správny orgán som konal a rozhodoval na základe Ústavy SR, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon a podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia a za prejavý právny názor nemožno postihovať.“

17. Podľa kasačného súdu je zo žalobného petitu ako i zo žalobných bodov celkom zrejmé, že sťažovateľ sa (viac-menej bez bližšieho popisu skutkových okolností) pokúšal presvedčiť správny súd o nezákonnosti rozhodnutia žalovaného s následkom ujmy na jeho právach, vrátane nezákonnosti postupu, ktorý k vydaniu tohto rozhodnutia viedol (v zmysle § 177 ods. 1, § 178 ods. 1, § 191 ods. 1 SSP). Sťažovateľ sa výslovne domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného. Napriek tomu, že žalobca v jednom odseku v podstate odpísal znenie ustanovení § 252 ods. 1, ods. 2 SSP (pozri vyššie bod 15), ktoré definujú účel žaloby proti inému zásahu orgánu verejnej moci, z jeho žaloby nič nepoukazuje na také skutočnosti, ktoré by bolo možné podradiť pod pojem iného zásahu v zmysle § 3 písm. e/ SSP, ktorý znie: „Na účely tohto zákona sa rozumie iným zásahom orgánu verejnej správy faktický postup vykonaný pri plnení úloh v oblasti verejnej správy, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté; iným zásahom je aj postup orgánu verejnej správy pri výkone kontroly alebo inšpekcie podľa osobitného predpisu, ak ním sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.“

18. K rovnakým záverom prišiel už predtým správny súd v neskôr zrušenom uznesení č. k. 7Sa/65/2016-20 z 13.04.2017, ECLI:SK:KSBA:2017:1016202543.2 (tam bod 10), pričom v tejto časti mu dal bezvýhradne za pravdu aj kasačný súd v zrušujúcom uznesení sp. zn. 5Sžk/15/2017 z 30.05.2019, ECLI:SK:NSSR:2019:1016202543.1 (tam bod 19). V podstate rovnaký obsah a cieľ žaloby vyplynul aj z doplnenia žaloby sťažovateľa zo 16.03.2020 na výzvu správneho súdu, ktoré navyše oproti prvému podaniu (žalobe) obsahovalo najmä návrhy na vykonanie dokazovania a nesúhlas s dovtedajším postupom správneho súdu. Námietku o nesprávnom posúdení typu sťažovateľovej žaloby a jej obsahu tak aj v tomto konaní posúdil kasačný súd ako nedôvodnú.

19. Kasačný súd na bližšie vysvetlenie ešte uvádza, že sťažovateľ nenamietal voči faktickému postupu orgánu verejnej správy mimo administratívneho konania, ale voči postupu žalovaného v administratívnom konaní a jeho zákonom predpokladanému rozhodnutiu. Žaloba proti inému zásahu má v tomto zmysle charakter subsidiárnej žaloby, ktorá je použiteľná najmä vtedy, keď určitý postup orgánu verejnej správy nie je zakončený vydaním rozhodnutia alebo opatrenia, alebo namietané porušenie subjektívnych práv s takýmto rozhodnutím alebo opatrením nesúvisí. Sťažovateľ však v súdnej veci namietal predovšetkým proti následkom rozhodnutia žalovaného a námietky proti jeho postupu mohli byť v okolnostiach veci relevantné iba v spojení s výsledkom tohto postupu, teda s rozhodnutím žalovaného, ktorého zrušenie sťažovateľ výslovne navrhoval.

20. Toto správne ustálenie obsahu a cieľa žaloby potom deteminovalo aj ďalší procesný postup správneho súdu, ktorý správne považoval za žalovaného Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky a konal s ním, teda s tým orgánom verejnej správy, ktorý vydal žalobou napadnuté rozhodnutie (rozhodnutie žalovaného). Hoci sa sťažovateľ dovoľával aj toho, že ako dominus litis má v dispozícii aj to, proti komu bude ako žalovanému viesť spor, jeho argumentácii nemožno prisvedčiť. Právna úprava všeobecnej správnej žaloby podľa Správneho súdneho poriadku sa odchyľuje od tohto všeobecne uznávaného princípu civilného sporového konania (aj sťažovateľom citované rozhodnutie kompetenčného senátu sa týkalo určenia okruhu účastníkov konania v civilnom spore).

21. Podľa § 182 ods. 1 písm. b/ SSP síce musí žalobca označiť žalovaného, ale pre okruh účastníkov konania o všeobecnej správnej žalobe sú rozhodujúce pravidlá ustanovené v § 180 SSP, čo v okolnostiach súdnej veci znamená, že žalovaným bol v konaní práve Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, a nie (individuálne) jeho predsedníčka, ktorú označil a za žalovanú sústavne považoval sťažovateľ. Hoci katastrálny zákon v § 33a ods. 4 počíta s tým, že odobratie príslušného oprávnenia vykoná predseda žalovaného, neznamená to, že sa z predsedu žalovaného stáva nový orgán verejnej správy v zmysle § 4 SSP. Predsedníčka žalovaného (ktorá je zároveň jeho štatutárnym orgánom) je teda na základe zákona funkčne príslušným orgánom na toto rozhodnutie v mene Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, ktorý je žalovaným ako orgán verejnej správy.

22. Taktiež z posúdenia podania sťažovateľa ako všeobecnej správnej žaloby rezultovali úkony krajského súdu, keď pôvodná samosudkyňa (ktorá by bola v zmysle § 23 ods. 2 písm. e/ SSP príslušná na konanie a rozhodnutie o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy) po vrátení veci kasačným súdom navrhla, aby bola vec ako všeobecná správna žaloba zapísaná do súdneho registra „S“, a predseda krajského súdu opatrením č. 1SprR/5/2020 z 15.04.2020 prikázal, aby bola vec

náhodným výberom pridelená do registra „S“, čo viedlo k zapísaniu veci pod sp. zn. 1S/97/2020 (trojčlennému senátu v zmysle § 23 ods. 1 SSP a § 23 ods. 2, ods. 3 SSP a contrario). Opakovaným námietkam sťažovateľa proti nesprávne obsadeniu krajského súdu a odňatiu veci zákonnej sudkyňi nebolo možné vyhovieť, pretože týmto úkonom nedošlo k odňatiu veci zákonnej sudkyňi, ale prišlo k náprave predchádzajúceho pochybenia, keď bola vec pôvodne nesprávne zapísaná do registra „Sa“, teda pridelená tejto (samo)sudkyňi.

23. Po zistení správneho súdu, že v rovnakej veci rovnakého žalobcu už prebieha na krajskom súde skoršie súdne konanie pod sp. zn. 6S/266/2016 (sťažovateľ v kasačnej sťažnosti netvrdil, že takéto konanie v čase vydania napadnutého uznesenia neprebíhalo), postupoval správny súd správne, keď z tejto informácie vychádzal, a žalobu odmietol podľa § 98 ods. 1 písm. b/ SSP s odôvodnením, že o tej istej veci toho istého žalobcu už prebieha pred správnym súdom skôr začaté iné konanie, a nezaoberal sa jednotlivými žalobnými bodmi, teda nebol ani dôvod vykonávať dôkazy, ktoré sťažovateľ navrhol. S ohľadom na dôvod odmietnutia správnej žaloby je aj odôvodnenie krajského súdu primerane obsažné a zrozumiteľné.

24. Rovnako sú preto nedôvodné aj sťažnostné body oscilujúce okolo tvrdenia o porušení sťažovateľovho práva na prístup k súdu.

25. V medziach sťažnostných bodov teda kasačný súd nezistil nezákonnosť napadnutého uznesenia či jemu predchádzajúceho postupu krajského súdu, ktorá by musela viesť k zrušeniu napadnutého uznesenia, preto kasačná sťažnosť bola ako nedôvodná zamietnutá.

26. Kasačný súd mimochodom poznamenáva, že onom skoršom súdnom konaní v rovnakej veci sťažovateľa napokon krajský súd rozsudkom sp. zn. 6S/35/2021 z 21.10.2021, ECLI:SK:KSBA:2021:1021200248.2, rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

27. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 SSP a contrario k §§ 167 ods. 1 a 168 SSP, tak že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov kasačného konania, pretože sťažovateľ nebol v kasačnom konaní úspešný a vo vzťahu k žalovanému nedošlo k naplneniu predpokladu obsiahnutého v § 168 SSP.

Poučenie :

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok.